

עפ"ת 64976/07-18 - זהר פיש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ת 18-07-64976 פיש נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

מספר בקשה: 5

לפני כב' השופט שאול שוחט, סגן נשיא
זהר פיש
מבקשים ע"י ב"כ עו"ד ליאור גולן - ממסנגוריה הציבורית מחוז ת"א
נגד מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ברכה פולוס מפרקליות מחוז ת"א (פלילי)
משיבים

החלטה

- ה המבקש הורשע, על פי הודהתו, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף לפי סעיף 10א לפקודה נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת בטיחות רכב מנوعי, התש"ל-1970.
- ביום 16.7.2018 התקבל תסקير שירות המבחן (להלן: "התסקיר") בעניינו של המבקש. התסקיר המליך על העמדתו של המבקש בצו מבחן, במהלכו ביקש ישולב בתכנית טיפולית, בשילוב ענישה מסווג בעבודות שירות. בית משפט קמא דחה את המלצה הتسקיר دون את המבקש, בין היתר, לעונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.
- לביקשת המבקש, בית משפט קמא עיכב את עונש המאסר בפועל עד ליום 2.9.2018, תוך עיבוי ההפקדה הכספית שנקבעה בזמןו להבטחת התיציבותו לדין.
- בבקשה שלפניו עותר המבקש להאריך את עיכוב הביצוע של עונש המאסר בפועל עד להכרעה בערעור שהגיש על גזר הדין. לטענותו, הבקשה עומדת בקריטריונים שנקבעו בע"פ 111/99 **שורץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 241 בודאי על רקע זכותו של אדם לחירותו האישית.
- המשיבה לא התנגדה להארכת עיכוב הביצוע אך הtentata אותו **"במהשך תחולת תנאי מעצר הבית"** בו שהה

המבקש במשך התקופה בה התחנה ההליך בעניינו. לטעنته, שגה בימה"ש קמא משעיכב את הביצוע ללא התנאי האמור "**כל הנראה משומ שונפל לכל טעות**", ומכל מקום התחנהו של המבקש - "**נהג בעל עבר תעבורתי מכבד מאוד הן בנסיבות העבירות הן בנסיבות העבירות**" - לפיה, שב ונגה למרות החלטות שיפוטיות המורות על פסילת רישון הנהיגה שלו, מלמדת, כי אין די בפסילת הרישון כדי להבטיח שהוא ימנע מלה נהוג. משכך וכי להבטיח את שלום הציבור, יש להחזירו לתנאי מעצר בית כל שמצא בית המשפט לנכון להיעתר לבקשתו.

. 6. בישיבת יום 18.8.15 הוסיף ב"כ הצדדים, בעל פה, על טענותם בכתביהם וכל אחד נותר אוחז בעמדתו.

. 7. לאחר עיון בחומר שהונח לפני ושמיעת טענות ב"כ הצדדים, באתי לידי מסקנה, כי יש לקבל את הבקשה.

. 8. לפני חודש ימים, ביום 16.7.18 הורשע המבקש ודינו נגזר למאסר בפועל למשך תקופה של 6 חודשים. מאז משוחרר המשיב מתנאי מעצר הבית המלא בו היה במשך תקופה ממושכת של לעלota מרבעה חודשים. ערעוורו של המבקש נקבע ליום 20.9.2018 והמחלוקת היא אם כן בשאלת אם מיום 2.9.18 ועד למועד הדיון בערעור (20.9.18) ישחה המבקש בתנאי אותו דורשת המשיבה להמשך עיכוב ביצוע המאסר בפועל לאחר המועד עליון הורה בימה"ש קמא) או שמא יוכל להישאר תחת הערבויות שנקבעו על-ידי בית המשפט קמא להבטחת תנאי שחררו.

. 9. בכלל, נאשם שנגזר עליו עונש של מאסר בפועל, שומה עליו להתחיל בריצוי עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין. עיכוב ביצוע עונש מאסר ינתן רק במקרים שבהם קיימות נסיבות מיוחדות, שמשקלן גובר על משקל האינטרס הציבורי המתבטא באכיפה מיידית של הענישה (ראו ע"פ 111/99 **שורץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 241 (2000). להלן **"הלכת שורץ"**). הנטול הוא על המבקש את עיכוב ביצוע המאסר, לשכנע את בית המשפט שבנסיבות המקרה מסווג האינטרס הציבורי בbilitה מיידי של המאסר מפני אינטרסים אחרים. בעת שבית המשפט נדרש לבקשתו לעיכוב ביצוע, שומה עליו לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבותיה; משך תקופה המאסר; חשש מהימლות מאימת הדין; טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש ונסיבותיו האישיות; אם היה משוחרר בערובה ולא הפר את התנאים המגבילים; ואם מדובר בערעור נגד הכרעת דין או שמא רק נגד דין. על בית המשפט לאזן בין השיקולים ולבחון אם יש מקום לסתות מהכלל המורה שעונש המאסר יבוצע מיד לאחר מתן גזר דין (ע"פ 11/8032 **קמפה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.11.2011); ע"פ 15/5287 **HIR N' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.8.2015); ע"פ 5203/15 **NELSON N' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.8.2015)).

. 10. לדידי, בחינת הקритריונים כפי שפורטו **בהלכת שורץ** מובילת למסקנה כי יש לקבל את הבקשה ולעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש, גם בהיעדר התנאי עליו עומדת המשיבה והוא השמטה של המבקש במעצר בית חל מועד שבועיים (ימים 2.9.18) ועד ליום שיתיצב לדין בערעורו (נקבע ליום 20.9.18).

. 11. המבקש הוא "שור מועד" ובעל עבר מכבד ביותר בעבירות תעבורת. עם זה, בית המשפט קמא גזר את דין

לעונש מאסר של 6 חודשים. ככל שזמן המאסר קצר יותר - כך יגבר האינטנס רעכוב ביצועו. השיקול העיקרי הינו החשש, לפיו אדם ירצה את עונשו טרם שמיית הערעור בעניינו. יש בכך כדי לקעקע את זכות הערעור ומימושה (ראו בעניין זה גם ע"פ 7068/98 **יוסף חכמי ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(3), 582 וכן ל-בש"פ 8574/96 (ע"פ 8573/96 **מרדי מרכדו נ' מדינת ישראל**, תק-על 96(4), 61).

שיקול זה היה נגד עני בית המשפט קמא לעת שעיבב את ביצוע עונש המאסר, בדומה לשיקולים נוספים רלוונטיים כמו העובדה שהיא במעט בית ולא הפר את התנאים המגבילים שהושמו עליו. יש לציין, כי בעניינו איןUPI בפי המשיבה טענה כי האינטנס הציבורי דורש ביצוע מיידי של המאסר שהושת על המבוקש (שהרי גם המשיבה מסכימה לעיכוב ביצוע העונש אך בתנאי של מעצר בית עד לבירור הערעור) גם לא חשש להימלטות מהדין שלא מאין באמצעות התנאים שנקבעו בהחלטת השחרור אותה נתן ביהם"ש קמא, אך בבד עם גזירת עונשו של המבוקש, וועליה לא ערערה.

12. צודקת המשיבה בטענה כי העובדה שלא ערערה על החלטת בית המשפט קמא שבד בבד עם גזירת דין של המבוקש ועיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 2.9.18 הורה על שחררו מעצר הבית המלא, אינה מונעת ממנו לטעון בעת לפני עריכת הערעור, במסגרת דין בבקשת לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד לבירור הערעור (שנקבע ליום 20.9.18) כי מדובר בהחלטה שגיה וכי יש להסביר את המבוקש למעצר בית עד שתתברר ערעורי מושום המסתכנות לציבור הנש��פת ממנו לא ישוב לסתורו ויוגה ברכב (למרות היותו פסול מהחזק רישויון).

אין מניעה מצד המשיבה לטעון את הטענה אך גם אין חובה על ביהם"ש לקבלה. בש"פ 2327/08 **דוד ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו, 23.3.18) דובר היה בעורר רישיון הנהיגה שלו נפסל עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו בעקבות כתוב אישום שהוגש נגדו בחודש פברואר 2008 המיחס לו עבירות של גרים מתوات בראשנות, חבלה חמורה וגרימת נזק לרוכב באירוע של תאונת דרכים שבה היה מעורב, כנוגע, ושהסתמימה באופן טרגי של שני הרוגים וחמישה פצועים באורך בינוני-קשה. תאונת הדרכים התרחשה בחודש פברואר 2006, שנתיים לפני הגשת כתוב האישום, ולאחריה נפסל מנהלית, על-ידי קצין משטרת, רישיון הנהיגה של המערער לתקופה של 90 ימים בלבד כך שיצא שעד להגשת כתוב האישום נהג העורר קרוב לשנתיים ימים, מבליו שעבר עבירות תנואה כלשהן. במסגרת פסה"ד (שבו התקבל הערעור על החלטת בית המשפט המחייב שדחה עירר על החלטת בית המשפט לטעורה שהורה על פסילת הרישיון של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו) ציין כב' השופט דנציגר כי "בית משפט זה נתקל לא פעם במצבים בהם ביקשה המשיבה "להחזיר את הגלגל אחורה", במובן זה שביקשה להטיל "סנקציה" מסוימת על אדם אשר אותה סנקציה ננקטה נגדו קודם לכן בגין אותה עבירה אולם הוסרה. מצבים אלו שכיחים יותר כאשר מדובר בנאשימים אשר שוחררו מעצר. בהקשר זה, לא בנסיבות מורה בית המשפט להחזיר למעצר נאשימים שוחררו. נקבע, ככל, כי מי שוחרר מעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור או אם קמו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר [ראו: בש"פ 9400/04 **זועבי נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנוו], 24.10.2004); בש"פ 1149/91 **מדינת ישראל נ' קובי, פ"ד מה(2) 611 (1991)**; בש"פ 222/98 **מדינת ישראל נ' צובי** ([פורסם בנוו], 1.2.1998)]. בית המשפט יש科尔 את שאלת החזרתו של הנאשם למעצר בהתאם בכך כי הנאשם כבר שוחרר, בפרק הזמן בו היה משוחרר ובמידת מסוכנותו [ראו למשל: בש"פ 2285/97 **בן דוד נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנוו], 21.4.1997); בש"פ 3800/97 **הperfın N' מדינת ישראל** ([פורסם בנוו], 7.6.1997)].

נראה כי ניתן ללמידה מהלכות אלה, על דרך האנלוגיה, גם במקרים בהם מדובר בבקשת לפסילת רישיון הנהיגה

למי שהוחזר לו רישיון הנהיגה לאחר תום תקופת השילול המנהלית, כאשר במשך תקופה ארוכה ביותר ממועד זה ועד להגשת כתוב האישום נמנעה המשיבה מלבקש מבית המשפט לפסול את רישיונו. "

13. אני סבור כי הדברים יפים, גם לעניינו, בשינויים המחויבים, בשים לב לפרק הזמן הקצר שנוצר בין המועד לבירור הערעור (20.9.18) וממועד שעד אליו עתיר בהם"ש קמא לבקשת המבקש לעיכוב ביצוע עונש המסר תוך שחרורו מעוצר בית (2.9.18) כמו גם לעובדה, כי המשיב נמצא כבר חדש ימים שלא במעצר בית ואין טענה כי בתקופה זו, כמו גם בכל התקופה מאז הוגש נגדו האישום האחרון, הפר תנאי כלשהו מתנאי שחרורו (גם לא במשך תקופת מעצר הבית).

על בסיס כל האמור, בכלל הנسبות שפורטו, תוך בחינת כל השיקולים ואייזון האינטרסים השונים, שוכנעתי שראי להורות על המשר עיכוב ביצוע עונש המסר בעניינו של מבקש עד למתן פסק-דין בערעור, בתנאים עליהם הוצאה בית-המשפט קמא.

המציאות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ח, 16 אוגוסט 2018, בהuder
הצדדים.